

Sygn. akt V KZ 23/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **K. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 lipca 2021 r. zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału IV Kranego Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 12 maja 2021 r. (sygn. akt IV WKK (...)) o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

- 1) utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;**
- 2) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B., Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 420 zł 80 gr, w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 maja 2021 r. (sygn. akt IV WKK (...)) Przewodnicząca Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Ś. odmówiła przyjęcia kasacji złożonej dnia 22 kwietnia 2021 r. przez obrońcę z urzędu skazanego K. W., jako złożoną po terminie. Na to zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego, wskazując, że z uwagi na wyznaczenie jako obrońcę z urzędu otrzymał orzeczenie dopiero 23 marca 2021 r., co oznacza, że dochowała 30 dniowego terminu. Obrońca wniósł o uchylenie zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Lektura akt sprawy wskazuje, że zażalenie oparte jest na pewnym nieporozumieniu. Skazany w swoich pismach do Sądu Rejonowego w W., a także Sądu Okręgowego w Ś. kwestionował poprawność wyroku łącznego z dnia 28 czerwca 2019 r. (sygn. akt III K (...)) utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 października 2019 r. (sygn. akt IV Ka (...)). Ewentualną potrzebę rozważenia zainicjowania nadzwyczajnej kontroli tego wyroku sygnalizował w piśmie z dnia 8 stycznia 2021 r. także Sąd Penitencjarny pod sygn. V Pen (...).

Z tego też względu postanowieniem Sądu Rejonowego w W. wstrzymano wykonanie przedmiotowego wyroku łącznego. Wyznaczono też skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. A. B.. Jednak jak wynika niezbicie z akt sprawy, jej rolą była pomoc prawna skazanemu w zainicjowaniu nadzwyczajnej kontroli orzeczenia, jakie uprawomocniło się ponad rok wcześniej (wówczas skazany nie domagał się doręczenia mu wyroku wraz z uzasadnieniem). Sam obrońca zresztą składając wniosek o doręczenie tego wyroku wraz z uzasadnieniem w ostatnim zdaniu swojego pisma wskazuje, że czyni to na potrzeby wniesienia skargi nadzwyczajnej (k. 231). Nie było zatem podstaw, by obrońca wniósł „zwykłą” kasację w sprawie, gdyż w istocie wszelkie terminy do tego minęły. Nic nie stało jednak na przeszkodzie by zainicjował inne, znane postępowaniu karnemu nadzwyczajne sposoby wzruszenia prawomocnego wyroku. Nie został bowiem wyznaczony do wniesienia kasacji „zwykłej”, gdyż nie było już takiej możliwości z uwagi na wpływ terminu.

Wobec powyższego, zażalenie nie jest zasadne, gdyż w istocie kasacja została złożona po terminie.